

Nr 430.

Av herr **Hægglom**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 59, med förslag till lag om gräns mot allmänt vattenområde, m. m.

I proposition nr 59 med förslag till lag om gräns mot allmänt vattenområde föreslås förändringar av nu gällande gränser mellan allmänt och enskilt fiskevatten. För vissa delar av den småländska fiskebefolkningen medför detta förslag allvarliga skadeverkningar och uppenbara orättvisor mellan olika skifteslag.

Inom här avsedda områden bedrivs en väsentlig del av fisket vid små skär, vilka enligt propositionen skulle bli allmänt fiskevatten, ehuru de sedan urminnes tider tillhört skifteslagen. I vissa skifteslag beräknas mer än $\frac{1}{3}$ av inkomsten från fisket belöpa sig på dylika skär. Dessa skär ingå nu antingen i av länsstyrelsen fastställda s. k. gemensamhetsfisker eller i av byalagen tillämpade sänjedelsplaner. Det är så betydande inkomstvärden som skulle frånhändas fastigheterna, att det väsentligen måste inverka både på fastighetsvärderingen och kommunernas skatteunderlag.

Genom olika myndigheters försorg har för ifrågavarande vattenområden upprättats planer avseende fiskets bedrivande och vidtagits olika fiskevårdande åtgärder, vilka nu falla i och med att vattenområdena brytas sönder.

Fiskeförhållandena vid dessa skär äro av sådan art, att de förutsätta stor kännedom om de lokala förhållandena och sådan erfarenhet om vattnens beskaffenhet, som endast besittes av den bofasta skärgårdsbefolkningen. Fiske bedrivet av folk utan denna lokalbetonade yrkesskicklighet måste komma att medföra ytterst irrationella förhållanden. Därtill kommer att dessa fullständigt öppna och grunda vatten kunna bli direkt farliga för icke yrkesfiskare.

Erfarenheter från föregående lagändringar av denna art äro nedslående. År 1932 ändrade bestämmelser angående strömmingsfisket ha ännu icke på ett tillfredsställande sätt slutreglerats för norra delen av Kalmar län. Bl. a. begäres vid årets riksdag beträffande denna skärgårdsdel ett ersättningsbelopp på över 50,000 kronor.

I det nu föreliggande fallet äro skadeverkningarna och följaktligen ersättningsförhållandena mångdubbelt större och vanskeligare. Ersättningsbeloppen måste bli så betydande, att de icke kunna anses stå i rimlig proportion till eventuella fördelar, som den föreslagna förändringen av vattengränserna kunna komma att medföra i denna skärgård. Lagförslaget tar tyvärr ej tillräcklig hänsyn till fiskarebefolkningens problem i dessa trakter, där fiske- och äganderättsförhållandena äro särpräglade.

Med anledning av vad som ovan anförts hemställes,

att till fastigheterna hänföras följande vattenområden:

allt vatten innanför en linje mellan Skvallaren ost om Sladö—
Sladö Ask—S båden syd om Äkseskär—Gråbådan,

St. Karten—Strömmingsbåden—Ytterbådan—östra Örskärs-
udden—Brunnskär Bänkesten—östra uddarna av Idö Bänkar—
Mussan—L.

Örskär—Kråkan—östra uddarna av Norrskär och Söderskär
Idingshälle—Örö Sankor—Slarevet—Smällen—L. Utterklubben—
Skathällarna—St. Tärnskär—Sättjehällarna—Kråkan—Djurbå-
dan—Ljungskär—Vinö Bredhäll—N. Kråkan—Örskärs östra
udde—Gåsstenshällar—2 m grundet NO Kråkorna—S. Kråkan—
Logen—2,8 m grundet syd L: a Ljusklubben—Soen.

Stockholm den 20 februari 1950.

Einar Haggblom.
